

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинѣ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣббота 2 юний 1884 год.

Брой 48.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Указъ

№ 12.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По предложението на Наштътъ Министръ на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 26 май подъ № 1832,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Назначаватъ се за правителствени комисари при желѣзницата Варна-Руссе г-да Н. Стойчевъ и Л. Юговичъ.

II. Съдържанието на тия комисари ще се исплаща отъ компанията за експлоатацията, съгласно членъ 10 и 34 отъ поемнитѣ условия за експлоатацията на желѣзницитѣ въ Европейска Турция или пъкъ споредъ практикуванитѣ въ турско врѣме начинъ.

III. Въ изпълнението на своитѣ комисарски длѣжности Г.г. Стойчевъ и Юговичъ ще се придържатъ строго о правилника касателно правителствениитѣ комисари и ще се въздържатъ отъ всяко официално одобрение или неодобрение на дѣлата по експлоатацията на линията за преминѣлитѣ шестъ години.

IV. Наштътъ Министръ на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 26 май 1884 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕ ОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Т. Икономовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 1832.

Господарю!

Съ Варненската желѣзница заедно на Българското Княжество сѣ преминѣли освѣнъ извѣстнитѣ важни задѣлжения, за изпълнението на които правителството на Ваше Височество не престава да се призовава, и несъмнѣни и неоспорими нѣкои права. Между другитѣ правителства България е имала и има правото да надзирава и контролира експлоатацията на линията и смѣткитѣ на тая експлоатация чрезъ нарочити поставени при дирекцията на експлоатацията чиновници, наречени комисари. 84 членъ отъ концесията на тая линия установява това право на мѣстното правителство, а правилника касателно правителствениитѣ комисари опредѣля до нѣкъдѣ правата на тѣзи комисари.

До 1877 година мѣстното (турското) правителство е извършвало тоя контролъ чрезъ свои комисари; нъ въ врѣмето на войната и подиръ войната контрола се прекъсна било вслѣдствие на военнитѣ събития, било вслѣдствие на неопредѣлеността, въ която се постановихъ отношенията на новото Българско Княжество както къмъ компанията на концесията, тъй и къмъ компанията на експлоатацията. Преди да почне да упражнява своитѣ права надъ линията, Българското правителство пожела да се опредѣлятъ по единъ по несъмнѣнъ начинъ, отъ една страна границитѣ на тѣзи права, а отъ друга — произтекающитѣ отъ самата концесия задѣлжения за Княжеството. Нъ до таквози опредѣление още не се е дошло, а между тѣмъ линията не само съществува на счетъ на България и ежегодно увеличава суммата на нашитѣ задѣлжения спрямо нейнитѣ строители, нъ още се експлоатара безъ всякаво съображение къмъ правата и интереситѣ на мѣстото. На исканията

на мѣстнитѣ съобщения и интереси твърдѣ малко внимание се е давало отъ експлоататоритѣ, защото никой не е билъ натоваренъ съ съблюденіето и защитата на тия интереси. Състоянието на линията и на материалитѣ ѝ сѣщо тѣй малко е занижавало наемателитѣ, задълженията на които никой не е имало да имъ докара на ума. Отъ подобно положение на работитѣ линията е станала за мѣстото единъ чистъ товаръ безъ всѣкаква полза за държавата и за населението.

Ваше Височество!

Надзора и контрола надъ експлоатираніето на линията, тягоститѣ на която сѣмъ принудени да носимъ, сѣ били всякога отъ голѣма необходимостъ, нѣ при сегашнитѣ обстоятелства, когато става дума за откупуванието на тая линия и за преставаніето на експлоатацията отъ нинѣшната компания, тие ставатъ дваждъ по необходими; защото намъ предстои не само да запазимъ колко-годѣ исправното положение на линията и на материалитѣ ѝ, нѣ и да изучимъ всичко що не достига на линията и защо не ѝ достига, що се е изисквало отъ компанията и що не се е изпълнило, а трѣбва да се изпълни, съгласно съ конвенцията за експлоатиране, каквото въ даденъ случай да е възможно на правителството на Ваше Височество да се произнесе по тия въпроси съ пълно знание на работата.

Предъ видъ на тая голѣма нужда, азъ съмъ на мнѣние, а и Министерскій Сѣвътъ е съгласенъ съ това, че при желѣзницата Варна-Руссе би трѣбвало да се назначатъ двама правителствени комисари, за каквито азъ предлагамъ Г.г. Н. Стойчова и Юговича, първий като твърдѣ вѣщъ въ дѣлата на тая желѣзница, а вторий като инженеръ — специалистъ по желѣзнитѣ пѣтища.

Служебнитѣ обязанности на тѣзи лица ще състоятъ за сега въ точното изпълнение на правилата за надзоръ и контролъ надъ експлоатираніето, изложени въ горѣпоменатий правилникъ касателно правителствениитѣ комисари (Reglement touchant les commissaires Imperiaux) а съдържанието имъ ще се плаща отъ компанията, съгласно чл. чл. 10 и 34 отъ поемнитѣ условия за експлоатацията на желѣзницитѣ въ Европейска Турция илѣ же споредъ упражняваній по преди обичай.

Тѣй като върху експлоатираніето на линията контролъ отъ страна на правителството на Ваше Височество не е имало, то всичкитѣ въпроси по тая частъ оставатъ вѣнъ отъ компетентността на комисаритѣ и разглежданието и изравненіето имъ остава дѣло на правителството и на компанията.

Ако Ваше Височество одобрявате настоящето ми предложение, моля да благоволите и подпишете приложенъ туку указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 26 май 1884 гд.

Министръ на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията:

Т. Икономовъ.

Съ указъ подъ № 10 отъ 25 май т. г. уволнява се отъ 1 юний Савва Димитриевичъ, главенъ архитектъ при Министерството на Общитѣ Сгради и пр., по собственното му желание и на мѣстото му се назначава архитектъ-инспектора при сѣщото Министерство, Ф. Грюнангеръ.

Съ указъ подъ No. 11 отъ сѣща дата уволнява се отъ 1 юний т. г. архиваря при Министерството на Общитѣ Сгради и пр., Иванъ Денисовъ, по собственното му желание и нан амѣсто му се назначава регистратора при сѣщото Министерство, Димитръ Станишевъ, а за регистраторъ се назначава старшии писаръ, Иванъ Загореки.

Съ приказъ подъ No. 35 отъ 30 май т. г. назначава се отъ 1 юний сѣщата година А. Коларовъ, за пикеръ въ Кюстендилскій окръгъ, съ предвидената въ бюджета за тая длѣжностъ заплата.

По Министерството на Финанситѣ.

ПРИКАЗЪ

№ 56.

Тѣй като се завърнахъ въ столицата и поехъ днесъ управленіето по дѣлата на повѣренното ми Министерство, то главний секретаръ, Г. Д. Поповъ, върху когото съ приказъ отъ 17 того подъ N 54 бѣхъ възложилъ да управлява дѣлата на Министерството, се освобождава отъ тая длѣжностъ.

София, 26 май 1884 год.

Министръ М. К. Сарафовъ.

Съ приказъ подъ № 57 отъ 26 май т. г., назначава се за и. д. контролеръ при Кулското околийско ковчежничество М. Ц. Радуловъ, вмѣсто досегашний А. М. Богоевъ, който се отчислява по причина на чуждоподданство.

ПРЕПИСКА

МЕЖДУ

МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪНШНИТЪ ДЪЛА И СРЪБСКОТО ДИПЛОМАТИЧЕСКО АГЕНСТВО.

Agence Diplomatique et Consulat Général de Serbie
en Bulgarie au Ministère des Affaires Etrangères et
des Cultes.

Sofia, le 23 Mai 1884. No. 58.

Monsieur le Ministre,

Je viens de recevoir de mon Gouvernement une communication télégraphique qui me signale que Monsieur le Préfet de Widdin a occupé hier, le 22 courant, avec la force armée, le corps de garde Serbe qui est situé vis-à-vis du village Bulgare de Bregovo, sur le territoire du Royaume de Serbie.

Ce territoire ainsi que ce corps de garde ont de tout temps appartenus à la Serbie. Déjà en 1833 la frontière entre la Serbie et la Turquie a été dans ces parages fixée sur la rive droite du Timok, suivant l'ancien lit de la rivière. Cette même frontière a été expressément confirmée et consacrée par le Traité de Berlin dans ses articles 2 et 36, et la commission Serbo-Bulgare, nommée il y a deux ans à l'effet de régler sur les lieux certains différends de frontière entre les deux pays, n'a pas même songé à soulever la moindre contestation au sujet du territoire en question.

Dans de telles conditions le Gouvernement Royal a été profondément et légitimement surpris de voir le Gouvernement Princier, non seulement prétendre à un point frontière qui de tout temps a fait partie intégrante du territoire Serbe, mais encore s'en emparer d'une manière si peu conforme aux procédés et aux principes établis par le droit international, et de nature à altérer les rapports d'amitié et de bon voisinage qui existent entre la Serbie et la Bulgarie.

En portant ce qui précède à Votre connaissance, Monsieur le Ministre, et sur l'ordre de mon Gouvernement, j'ai l'honneur de prier Votre Excellence de vouloir me faire connaître d'urgence les motifs qui ont déterminé le Gouvernement Princier à procéder dans cette circonstance d'une manière si peu usitée dans les relations internationales, ainsi que les titres que le Gouvernement Princier croit pouvoir invoquer pour la prise de possession d'un territoire qui, relevant du Royaume de Serbie, n'a jamais jusqu'ici formé l'objet d'aucune contestation.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

(Signé) Simitch.

Сръбско Дипломатическо Агентство и Генерално
Консулство въ България до Министерството на
Външните Работи и Исповѣданията.

София, 23 май 1884. No. 58.

Господине Министре,

Сега получихъ отъ правителството си едно телеграфическо съобщение, съ което ми явява, че Видинскиятъ окръженъ управителъ е завзелъ, вчера, 22-й текущия, съ въоръжена сила караулътъ, който е поставенъ сръщу Българското село Бръгово възъ територията на Сръбското кралевство.

Тая територия, както и караулътъ, отъ всякога сж принадлежали на Сърбия. Йоще отъ 1833 год. границата между Сърбия и Турция биде опредѣлена въ тия околности възъ десниятъ бръгъ на Тимокъ, споредъ старото корито на рѣката. Тая сжщата граница се е именно потвърдила и бсватила отъ Берлинскитъ Договоръ въ членовѣтъ 2-й и 36-й, и Сръбско-Българската коммисия, назначена преди двѣ години, за да рѣши намѣсто, нѣкои погранични спорове между двѣтъ страни, не е даже помислила да подигне ни най-малкиятъ споръ по въпросната територия.

При подобни условия, Кралевското правителство се дълбоко и справедливо очуди, като видѣ че Княжеското правителство не само претендира за единъ пограниченъ пунктъ, който отъ всякога е съставлявалъ една неотдѣлна частъ отъ Сръбската територия, но го е завладѣло още по единъ начинъ твърдѣ малко съответствующий съ установенитѣ отъ международното право обичаи и начала, и който начинъ е отъ естество да измѣни приятелскитѣ отношения и доброто съседство, които сжществуватъ между Сърбия и България.

Горѣизложеното като ви съобщавамъ, господине Министре, и по заповѣдъ на правителството си, имамъ честь да помоля В. П., да ми явите безотлагателно причинитѣ които сж побудили Княжеското правителство да постѣпи въ тоя случай по единъ начинъ твърдѣ малко обикновенъ въ международнитѣ отношения, тъй сжщо и правата, които Княжеското правителство мисли че може да приведе за завладѣнието на една територия, която, зависяща отъ Сръбското кралевство, до сега не е била предметъ на никакъвъ споръ.

Благоволете да приемете, господине министре, увѣренятия на високото ми почитание.

(Подпис.) Сими чъ.

Ministère des Affaires Etrangères et des Cultes à l'Agence Diplomatique et Consulat Générale de Serbie en Bulgarie.

Sofia, le 25 Mai 1884. No. 1140.

Monsieur l'Agent,

J'ai l'honneur d'accuser réception de Votre communication du 23 courant No. 58 au sujet du corps de garde serbe situé vis-à-vis du village de Bregovo, sur le territoire du Royaume de Serbie.

Je m'empresse en réponse de Vous déclarer, Monsieur l'Agent, que le Gouvernement Princier n'a jamais eu à s'occuper d'un corps de garde serbe se trouvant au delà de notre frontière, encore moins à émettre la moindre prétention sur un point frontière, faisant partie intégrante du Royaume Serbe. Le Gouvernement Princier n'a fait dans le cas qui nous occupe qu'user d'un droit incontestable sur son propre territoire non pas vis-à-vis, mais tout près du village Bulgare de Bregovo en deçà du Timok, et dans le rayon même de ce village. Les autorités locales de Widdin, en invitant, non pas par la force armée, elle n'a pas été employée, mais tout simplement par les agents ordinaires de la Police locale, certains hommes armés sur notre territoire et dont le nombre avait dernièrement augmenté, à se retirer au delà de la frontière, n'ont fait que leur devoir. Elles n'ont fait et ne se seraient jamais permises de faire un acte au delà de notre frontière qui dans ces parages est formée par le Timok, ainsi que cela est clairement établi par le protocole 33 de la Commission Européenne de délimitation où il est dit que „la frontière entre la Bulgarie et la Serbie..... par les Balcans et le Timok va rejoindre le Thalweg du Danube“

Ces faits aussi clairement déterminés ne pouvaient et ne sauraient former l'objet d'aucune contestation. D'ailleurs, aussi bien le Gouvernement Princier que les autorités locales de Widdin avaient itérativement, comme Vous le savez, fait pressentir l'invitation qui serait faite aux hommes armés susmentionnés à quitter notre territoire. Il ne pouvait par conséquent avoir lieu à aucune surprise.

Il y a là, comme Vous voyez, Monsieur l'Agent, un malentendu bien regrettable qui, j'aime à l'espérer, va se dissiper, le Gouvernement Princier n'ayant jamais songé ni autorisé à faire acte d'autorité, de quelque manière que ce fût, sur un territoire qui ne ferait pas partie intégrante de la Principauté.

Il attache trop d'importance aux rapports d'amitié et au bon voisinage entre les deux pays limitrophes pour se permettre quoique ce soit de nature à les altérer.

Je Vous prie, Monsieur l'Agent, de vouloir bien faire part au Gouvernement Royal de ces dispositions du Gouvernement Princier, et je saisis l'occasion etc. etc.

(Signé) M. Balabanow.

Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията до Сърбското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство въ България.

София, 25 май 1884. No. 2140.

Господине Агенте,

Имамъ честь да ви увѣдомя, че получихъ съобщението ви отъ 23-й текущия № 58, относително сърбскиятъ караулъ поставенъ срѣщу селото Бръгово върху територията на Сърбското кралевство.

Спѣшижъ въ отговоръ да ви явя, господине агенте, че Княжеското правителство никога не се е занимавало съ единъ Сърбски караулъ, находящисе оттатъкъ нашата граница, а още по малко е изявявало най-малката претенция върху единъ пограниченъ пунктъ, съставляющъ неотдѣлна частъ отъ Сърбското кралевство. Княжеското правителство, въ случаятъ, който ни занимава, е само упражнило едно неоспоримо право върху собственната си територия, не срѣщу, нѣ близо до Българското село Бръгово, отсамъ Тимока, и въ самиятъ районъ на това село. Видинскитѣ власти сж извършили само своята длъжностъ, като сж поканили, не съ въоръжена сила, — тя не се е употребявала, — нѣ просто чрезъ обикновенната мѣстна полицейска стража, нѣколко въоръжени човѣци въ нашата територия, и на които числото въ послѣдне врѣме бѣше се уолѣмило, да се оттеглятъ оттатъкъ границата. Тѣ не се упражнявали и никога не би си позволили да упражняватъ нѣкакъвъ авторитетъ отвадъ нашата граница, която въ тия околности се образува отъ Тимока, както това ясно е установено въ 33 протоколъ отъ Европейската делимитационна комисия, въ който е казано, че „границата между България и Сърбия върви чрезъ Балкана и Тимока за да се приєдна сѣ тавлега на Дунава“

Тия фактове, тѣй ясно опредѣлени, не можахъ и не би могли да даватъ поводъ на никакъвъ споръ. Освѣнтъ това, Княжеското правителство и Видинскитѣ мѣстни власти бѣхъ неведнаждъ, както знаете, дали да се разбере че на горѣпоменатитѣ въоръжени човѣци има да се отпрати покана да оставятъ нашата територия. Слѣдователно, не е имало поводъ за очудване.

Има тука едно прискърбно недоразумѣние, както виждате, г-не агенте, което, обичамъ да се надѣвамъ, ще се разсѣе, тѣй като княжеското правителство никога не е мислило нито е позволило да се упражнява властъ по какъвто и да е начинъ, върху една територия, която не би правила неотдѣлна частъ отъ Княжеството.

То придава голѣма важностъ на приятелскитѣ отношения и на доброто съседство между двѣтѣ съседни страни, за да си позволи каквото и да е, което да ги измѣни.

Моля ви, г-не агенте, да благоволите да съобщите на Кралевското правителство тия расположения на Княжеското правителство, и ползувамъ се отъ случаятъ и пр.

(Под.) М. Балабановъ.

Agence Diplomatique et Consulat Général de Serbie en Bulgarie au Ministère des Affaires Etrangères et des Cultes.

Sofia le 25 Mai 1884. No. 62.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'accuser réception à Votre Excellence de la note, qu'Elle a bien voulu m'adresser en date d'aujourd'hui sous No. 2140.

Il ressort de cet office que le Gouvernement Princier considère comme partie intégrante de la Principauté le territoire, sur lequel était situé le corps de garde serbe près du village bulgare de Bregovo, que le Préfet de Widdin a fait occuper par des Agents de police le 22 courant.

Votre Excellence me fait savoir en même temps que, suivant l'opinion du Gouvernement Princier, la frontière entre la Serbie et la Bulgarie dans ces parages est formée par le Timok, ainsi que l'établit le protocole 33 de la Commission Européenne de délimitation, où il est dit que „la frontière entre la Bulgarie et la Serbie par les Balkans et le Timok va rejoindre le Thalweg du Danube“.

J'ai le regret, Monsieur le Ministre, de vous informer que le Gouvernement Royal ne saurait partager cette opinion. J'ai déjà eu l'honneur de vous faire observer dans ma note du 23 courant que le territoire et le corps de garde, qui a été occupé par les gendarmes Bulgares, appartiennent au Royaume de Serbie depuis 1833, lors de la première délimitation entre la Serbie et la Turquie, et que ce tracé a été confirmé et consacré par le Traité de Berlin, qui a expressément reconnu l'ancienne frontière entre la Serbie et la Turquie.

Cette frontière n'ayant jamais variée jusqu'au moment de l'occupation par la force armée Princière et le corps de garde serbe ayant toujours été placé à cet endroit, qui se trouve actuellement sur la rive droite du Timok, je suis chargé, Monsieur le Ministre, au nom du Gouvernement Royal, de protester formellement contre le fait de la prise de possession par la force armée d'un point frontière occupé de tout temps par les gardes frontières serbes, et de faire observer que l'énergie que le Gouvernement Princier s'est cru en droit de déployer à cette occasion, constitue un acte inusité entre pays amis, lequel n'a point été précédé d'un échange de notes préalables entre les Gouvernements ni de l'envoi d'une commission mixte sur les lieux. Le Gouvernement Royal demande formellement le retrait des forces militaires Bulgares du point en litige, ensuite de quoi aurait lieu la réinstallation des postes royaux, sans préjuger la question qui aura à être réglée par les voies usitées en pareil cas.

En même temps le Gouvernement Royal proteste non moins formellement contre le fait, que loin de tenir compte de ses réclamations et de prendre des mesures contre les révolutionnaires serbes, le Gouvernement Princier autorise en ce moment la présence de l'Ex-Métropolitain Michel à Sofia.

Dans ces circonstances le Gouvernement Royal se voit obligé de demander formellement, au nom

Сръбско Дипломатическо Агенство и Генерално Консулство въ България до Министерството на външните Дѣла и Исповѣданията.

София, 25 май 1884 година, No. 62.

Господине Министре,

Имамъ честь да извѣстя Ваше Превѣсходителство, че приехъ нотата, която благоволихте да ми отправите съ днешния дата подъ № 2140.

Отъ тая нота се види че Княжеското правителство счита за неотдѣлна частъ отъ Княжеството територията, върхъ която бѣше поставенъ Сръбскитъ постъ при българското село Бръгово, който Видинскитъ управител е занялъ съ полицейски стражи на 22 текущия.

Ваше Превѣсходителство въ сѣщото врѣме ми събщи че, по мнѣнието на Княжеското Правителство, границата мѣжду Сърбия и България въ тия околности се образува отъ Тимокъ, както това е изложено въ 33 протоколъ на Европейската делимитационна комиссия, въ който е казано че „границата между България и Сърбия върви чрезъ балкана и Тимокъ за да се присѣдини съ талвега на Дунава“.

Съ прискрѣбие Ви извѣствамъ, Господине Министре, че Кралевското Правителство не може да сподѣля това мнѣние. Азъ вече имахъ честта да Ви забѣлѣжъ въ нотата си отъ 23 текущия, че територията и караултъ, който е занятъ отъ българскитъ жандарми, принадлежатъ на Сръбското Кралество отъ 1833, отъ първото опредѣление на границата мѣжду Сърбия и Турция, и че тая граница е потвърдена и освятена отъ Берлинскитъ трактатъ, който изрично е призналъ старата граница мѣжду Сърбия и България.

Тая граница, като никога не е била промѣнявана до минутата на завземанieto ѝ отъ Княжеската военна сила, и понеже Сръбскитъ караулъ винаги е билъ поставенъ на това мѣсто, което по настоящемъ се намира на дѣсниятъ бръгъ на Тимокъ, натоваренъ съмъ, господине Министре, въ името на Кралевското Правителство, да протестирамъ формално противъ завземанieto съ военна сила на единъ пограниченъ пунктъ, който винаги е билъ занятъ отъ Сръбскитъ погранични стражи, и да забѣлѣжъ че енергията, която Княжеското Правителство е счело за право да покаже въ тоя случай, съставлява едно дѣйствиe необикновено между приятелски страни, което не е било предшествувано съ предварително размѣнение на ноти мѣжду двѣтъ правителства, нито съ прашане на една смѣсена комиссия на мѣстността. Кралевското Правителство формално иска отеглюването на българскитъ военни сили отъ спорното мѣсто, а слѣдъ това да се поставятъ изново Кралевскитъ постове, безъ да се предѣшава въпроса, който ще се разгледа по начинъ общоприетъ при подобни случаи.

Въ сѣщото врѣме Кралевското Правителство протестира не по-малко формално противъ факта, че Княжеското Правителство, вмѣсто да вземе въ внимание неговитъ искания и да вземе мѣрки противъ бунтовницитъ, позволява въ това време присѣствието на бившиятъ митрополитъ Михаила въ София.

При тия условия Кралевското Правителство се вижда принудено да иска формално, въ името на прия-

de l'amitié qui règne entre les deux pays, l'éloignement immédiat de tous les émigrés Serbes de Sofia et de tous les départements limitrophes du Royaume, leur présence constituant un danger permanent pour la paix et la tranquillité publiques en Serbie.

En portant ce qui précède à Votre connaissance, Monsieur le Ministre, je suis obligé de déclarer à Votre Excellence que, si dans le délai de trois jours, à dater d'aujourd'hui, je ne suis pas informé que les mesures réclamées par le Gouvernement Royal ont été effectivement prises, j'ai reçu l'ordre de nom Gouvernement de fermer les bureaux de l'Agence Diplomatique et Consulat Général de Serbie et de quitter Sofia sans retard avec tout le personnel de l'Agence.

Veuillez agréer etc.

(Signé) G. S. Simitch.

P R O M E M O R I A.

Remis à Monsieur Simitch Agent Diplomatique et Consul Général de Serbie en Bulgarie.

Sofia le 27 Mai 1884.

Monsieur Balabanow, Ministre des Affaires Etrangères, dans son désir de pouvoir prévenir une rupture regrettable entre deux pays amis, s'est cru en devoir, avant de répondre à la communication de Mr. Simitch, Agent Diplomatique et Consul Général du Royaume de Serbie, en date de 25 Mai No. 62, de faire personnellement une dernière démarche.

A cet effet Monsieur Balabanow s'est rendu chez lui hier Samedi 26 Mai vers 3 heures p. m. Il ne lui a pas laissé ignorer les dispositions du Gouvernement Princier dans l'état actuel de choses; il prenait tout de même la responsabilité de lui faire savoir que si, d'un côté, le Gouvernement R-I Serbe se contentait des assurances du Gouvernement Princier que non seulement il ne souffrirait pas d'agissements révolutionnaires des émigrés Serbes en Bulgarie, mais que, de plus, il prenait la responsabilité d'empêcher tout ce que ces émigrés pourraient entreprendre en Bulgarie contre la dynastie de Serbie ou le Gouvernement R-I; et si, de l'autre côté, on tombait d'accord de laisser en état de neutralité et inoccupé, de part et d'autre, le point de territoire près de Bregovo, jusqu'à l'élucidation de la question, cela paraissait aux yeux du Gouvernement Princier présenter un terrain sur lequel une entente aurait pu s'établir.

En réponse, Monsieur Simitch a bien voulu exprimer à Monsieur Balabanow toutes ses hésitations; mais il lui a promis d'en référer à Nisch.

Aujourd'hui, 27 Mai, Monsieur Simitch a bien voulu passer chez Monsieur Balabanow pour lui communiquer la réponse négative du Gouvernement R-I qui ne se contenterait que de l'exécution pure et simple des exigences formulées dans la communication de Monsieur Simitch du 25 Mai No. 63.

La réponse à cette communication lui sera remise demain.

теството което владѣе между двѣтъ страни, немедленното отстранение на всичкитѣ Сърбски емигранти отъ София и отъ всичкитѣ погранични на Кралевството окрѣзи, присѣтствието на които съставлява една постоянна опасност за мира и общественното спокойствие въ Сърбия.

Като донасямъ горезложеното до вашето знание, Господине Министре, длъженъ съмъ да заявя на Ваше Превъсходителство, че, ако въ продължение на три дни, отъ днесъ, не бѣдѣ извѣстенъ че исканитѣ отъ Кралевското Правителство мѣрки сѣ дѣйствително зети, получилъ съмъ заповѣдъ отъ Правителството си да затворя писалищата на Сърбското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулатство и немедленно да трѣгна отъ София съ цѣлийтъ персоналъ на Агентството.

Приемете и пр.

(Подп.) Г. С. Симичъ.

З А П И С К А

връжчена господину Симичу.

София, 27 май 1884 година.

Господинъ Балабановъ, Министръ на Външнитѣ Дѣла, въ желанието си да може да предвади едно прискърбно прекъсване на сношенията между двѣ приятелски страни, съете за свой длъгъ, преди да отговори на съобщението на Господина Симича, Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ на Сърбското Кралство съ дата отъ 25 май № 62, да направи лично една послѣдна постѣпка.

Съ тази цѣль, г-нъ Балабановъ ходи при него вчера, сѣббота 26 май, по 3 ч. слѣдъ пладнѣ. Той не скри отъ него расположенията на Княжеското Правителство въ сегашното положение на работитѣ. Но при всичко това, той взе върхъ себе си отговорността да му каже, че, ако отъ една страна, Сърбското Кралевско Правителство се задоволи съ увѣренията на Княжеското Правителство, че не само то не ще да търпи бунтовнически дѣйствия на Сърбскитѣ емигранти въ България, но че още взема отговорността да спре всичко, което тѣзи емигранти би предприели въ България противъ Сърбската династия или Кралевското Правителство; и ако, отъ друга страна, се съгласеше да се остави въ нейтралитетъ и незанятъ нито отъ едната нито отъ другата страна пунктътъ отъ територията близо при Бръгово, до разяснението на въпросътъ: то, това предъ очитѣ на Княжеското Правителство се види да представя почва, върху която едно споразумѣние могло би да се постигне.

Въ отговоръ, Господинъ Симичъ благоизволи да изрази на Господина Балабанова всичкитѣ си колебания; но му се обѣща, че ще се допита за това въ Нишъ.

Днесъ, 27 май, Господинъ Симичъ благоволи да застане у Господина Балабанова за да му съобщи отрицателниятъ отговоръ на Кралевското Правителство, което нещѣло да се задоволи, освѣнъ съ простото и чисто изпълнение на исканията, изложени въ съобщението на Господина Симича, съ дата 25 май № 62.

Утрѣ ще му се даде отговоръ на това съобщение.

Ministère des Affaires Etrangères et des Cultes à l'Agence Diplomatique et Consulat Général de Serbie en Bulgarie,

Sofia, le 28 Mai 1884. No. 2166.

Monsieur l'Agent,

Par Votre note du 25 courant No. 62 que Vous avez bien voulu m'adresser au nom du Gouvernement R-I de Serbie, Vous demandez formellement, après le retrait des forces militaires Bulgares du point en litige sur la rive droite du Timok, la réinstallation des postes royaux et en même temps l'éloignement immédiat de tous les émigrés serbes de Sofia et de tout les départements limitrophes du Royaume, en faisant mention spéciale du passage par Sofia de S. G. le Metropolitain Michel. Vous terminez Votre communication en me déclarant que, si dans le délai de trois jours Vous n'êtes pas informé que les mesures réclamées par le Gouvernement Royal ont été effectivement prises, Vous avez l'ordre de Votre Gouvernement de fermer les bureaux de l'Agence Diplomatique et Consulat Général de Serbie et de quitter Sofia sans retard avec tout le personnel de l'Agence.

En réponse à cette note qui, je ne dois pas le dissimuler, a bien péniblement impressionné le Gouvernement Princier, je me fais un devoir, Monsieur l'Agent, d'attirer Votre attention sur le fait que la question relative au corps de garde serbe sur un point de notre territoire, soulevée par Votre communication du 23 courant No. 58, a été l'objet de mon office du 25 Mai No. 2140, par lequel j'avais l'honneur de Vous donner les explications demandées. Je crois donc superflu d'y revenir aujourd'hui. Je me permettrai seulement de Vous faire part du profond étonnement du Gouvernement Princier de voir rompue ainsi inopinément une discussion déjà entamée qui, à la suite de Votre note précitée, prend tout à coup et sans qu'aucun nouvel incident se soit produit, un caractère aigu de protestation dans un langage inusité entre deux pays amis.

Pour ce qui concerne les émigrés Serbes en Bulgarie, je dois déclarer que l'attitude du Gouvernement Princier dans cette question a toujours été des plus correctes et des plus loyales. La Bulgarie ne pouvait fermer son territoire à des réfugiés qui venaient y chercher un asile; mais elle n'a jamais manqué au principes reconnus en pareils cas par le droit international et vous n'êtes pas, Monsieur l'Agent, sans connaître toutes les mesures prises par le Gouvernement Princier dès le commencement dans l'unique but de concilier l'hospitalité qu'il ne pouvait refuser, avec les égards dûs à un pays ami et voisin.

Nous ne saurions, Monsieur l'Agent, aller au delà. Vous comprendrez dès lors que la Bulgarie, quoiqu'à son vif regret, ne saurait en aucun cas se conformer à la demande que le Gouvernement R-I de Serbie nous fait, d'éloigner immédiatement tous les

Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията до Сърбското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство въ България.

София, 28 май 1884 год. № 21'6.

Господине Агенте,

Чрезъ вашата нота отъ 25 текущаго № 62, която благоволихте да ми отправите въ името на Кралевското Сърбско правителство, вие искате формално, подиръ отеглюването на военнитѣ Български сили отъ спорниятъ пунктъ по дѣснийтъ брѣгъ на Тимока, възстановлението на кралевскитѣ постове, а въ сѣщото врѣме и безотлагателното отстранение на всичкитѣ сърбски емигранти отъ София и отъ всичкитѣ погранични съ крелевството окрѣзи, като помянувате особено за минуването презъ София на Н. Високопр. Митрополита Михаила. Вие свършвате вашето съобщение, като ми явявате, че, ако въ тридневенъ срокъ, не сте увѣдомленъ, че исканитѣ отъ кралевското правителство мѣрки сѣ зети дѣйствиелно, вие имате заповѣдъ отъ правителството си да затворите писалищата на Сърбското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство, и да оставите немедленно София съ всичкийтъ персоналъ на Агентството.

Въ отговоръ на тази нота, която, — дълженъ съмъ да не го скрия —, произведе твърдѣ жалостно впечатлѣние върху Княжеското правителство, изпълнявамъ една длъжностъ, г-не Агенте, да привлечъ вашето внимание върху това обстоятелство, че въпросътъ относително до сърбскитѣ караули възъ единъ пунктъ отъ нашата територия, въпросъ подигнатъ чрезъ съобщението ви отъ 23-й текущаго подъ № 58, биде предметъ на писмото ми отъ 25-й подъ № 2140, чрезъ което имахъ честь да ви дамъ исканитѣ обяснения. Слѣдователно, азъ считамъ за излишно да се повърна днесъ върху сѣщото. Ще си позволя само да ви увѣдомѣ за дълбокото очудване на Княжеското правителство съ това, гдѣто то видѣ прекъснато тъй внезапно едно започеното вече разискание, което, вслѣдствие на предположенѣтата ви нота, зема веднага, и то безъ да се е случило нищо ново помежду, единъ остръ характеръ на протестация въ единъ языкъ необикновенъ между двѣ приятелски страни.

Що се касае до сърбскитѣ емигранти въ България, азъ съмъ длъженъ да обявя, че поведението на Княжеското правителство въ този въпросъ биде всякога отъ най-правилнитѣ и най-лоялнитѣ. България не можѣше да затвори земята си на бѣжанци, които идвахъ да търсятъ въ нея прибѣжище; но тя никога не изгуби изъ предъ видъ припознатитѣ отъ международното право начала въ подобни случаи, и вие, господине Агенте, не сте безъ да знаете всичкитѣ мѣрки, взети отъ Княжеското правителство, още отъ начало, съ единственната цѣль да спогоди гостоприемството, което не можѣше да откаже, съ вѣжливостъта дълженствуема къмъ една приятелска и сѣсѣдна страна.

Ние не би могли, господине Агенте, де идемъ подалеко. Ще разберете, прочее, че България, ако и съ живо съжалѣние, не ще може въ никой случай да се съобрази съ исканieto, което ни прави Кралевското Сърбско правителство, да отстранимъ немедленно всич-

émigrés serbes de Sofia et de tous les départements limitrophes du Royaume.

C'est au nom de l'amitié qui règne entre les deux pays que le Ministère R-1 nous demande cet éloignement immédiat des émigrés. C'est en me basant sur cette même amitié que je me permets, dans ce moment critique, d'attirer l'attention du Gouvernement serbe sur les intérêts multiples qui unissent et devraient toujours unir les deux pays limitrophes. En tout cas je tiens à dégager dès à présent la responsabilité du Gouvernement de Son Altesse le Prince Alexandre, mon Auguste Souverain, pour toutes les conséquences que pourrait entraîner la décision regrettable que le Gouvernement R-1 de Serbie paraît être sur le point de prendre.

Veuillez etc.

(Signé) M. Balabanow.

Телеграмма отъ Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията до Управляющия Княжеското Агенство въ Бѣлградъ.

София, 29 май 1884.

Ечера отговорихъ отрицателно на формулиранитъ отъ Сърбското правителство рекламации. Сърбский агентъ тръгна днесъ изъ София. Идете тамъ при управляющия Министерството на Външнитъ Дѣла и попитайте го прекратени ли сж отношенията ни съ Сърбия. Само ако ви отговори, че сж прекратени, искажете съжалѣние, поздравете го, и тръгнете и вие отъ Бѣлградъ.

(Под.) Балабановъ.

китъ сърбски емигранти отъ София и отъ всичкитъ погранични съ Кралевството окръзи.

Въ името на приятелството, което господствува между двѣтѣ страни, иска отъ насъ Кралевското Министерство немедленното отстранение на емигрантитъ. Като се основавамъ и азъ тоже върхъ сжщото това приятелство, позволявамъ си, въ този критически моментъ, да привлечъ вниманието на Сърбското правителство върху многообразнитъ интереси, които свързватъ и трѣбвало би да свързватъ всякога двѣтѣ близосѣдни страни. Въ всякий случай, азъ държж, отъ сега още, да стовариж отговорността отъ правителството на Негово Височество Князя Александра, моя Августѣйший Господаръ, за всичкитъ послѣдствия, които би могло да повлече подиря си жалостното рѣшение, което Кралевското Сърбско правителство види се че е готово да вземе.

Благоволете и проч.

М. Балабановъ.

Телеграмма отъ Управляющия Бѣлградското Агенство до Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията.

Бѣлградъ, 29 май 1884.

Ходихъ въ Министерството. Отговоръ, че сношения прекжснати. Таъ вечеръ отхождамъ.

(Под.) Гешовъ.

Отъ Министерството на Просвѣщението.

ОКРЖЖНО

№ 1606.

До Г. г. директоритъ на Държавнитъ срѣдни учебни заведения и окр. училищни инспектори въ Княжеството.

Споредъ събранитъ въ Министерството свѣдѣния, до сега почти по всичкитъ наши срѣдни училища се употрѣблява като учебникъ землеописанието, съставено отъ К. Смирнова, а преведено отъ Д. Благоева и Хр. Д. Павлова. Като се разгледа тоя учебникъ, особено неговата трети часть, и като се вземе въ внимание, че той доволно много е распространенъ по нашитъ училища, трѣбва да се дойде до заключение, че е въведенъ по нѣмание по-сгоденъ учебникъ, или защото може би вече сж распроадени другитъ два български преводи отъ други лица. Но отъ това обстоятелство Министерството не може да се въздържи да не запрети употрѣблението въ училищата както на предидущитъ така и на третото

отъ Хр. Г. Данова издание отъ книгата: „кратко землеописание, часть III. Европа въ естественнo, народоописателно и гражданско отношения. Съставено отъ К. Смирнова, преведено отъ Д. Благоевъ и Хр. Д. Павловъ. Пловдивъ, 1884 г.“

Тоя преводъ, сравненъ съ двадесетото русско издание на 1884 год., споредъ което издание ужъ билъ поправенъ, се указва съвсѣмъ отклоненъ отъ добрия иначе оригиналъ и е преиспѣленъ съ важни и непростителни грѣшки. И тъкмо въ тия именно статии (уводъ къмъ Европа Господарства на Балканский полуостровъ, а особено Европейска Руссия и Азиятека Руссия), които отъ преводачитъ сж притурени или скроени, се срѣщатъ такива несъобразности, щото става необходимо, както по-горѣ рѣкохъ, да се запрѣти употрѣблението на учебника въ училищата ни, за да не увожда ученицитъ въ оче идни заблуждения.

София, 31 май 1884 год.

Министръ: Д. Молловъ.

Началникъ на отдѣлението: С. Вацовъ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Софийский болниченъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

На 4 идущий юний, въ помѣщеніи на Софийската окръжна постоянна комиссія, ще стане публиченъ търгъ за направата на разни дървени предмети, като долапи, чекмеджета, маси и др. за аптеката при новата Софийска I-класна болница, и стойността на прѣдмѣтитѣ възлиза приблизително до 4200 лева.

Желающитѣ господа да участвуватъ въ търгътъ могатъ да видятъ формалноститѣ на прѣдмѣтитѣ всякой день часа отъ 9—12 предъ пладнѣ и отъ 2—4 послѣ пладнѣ въ Софийската окръжна постоянна комиссія.

София, 26 май 1884 год.

Софийский болнич. съвѣтъ.

1—(655)—1

Дубничко градско-общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 492.

Дубничкото град.-общинско управление, има честь да обяви на почитаемата публика, че отдава въ прекупъ съ публично наддаване за една година — отъ 1 юлий 1884 год. до 1 юлий 1885 г. слѣдующитѣ приходи:

- 1) сбора отъ продажбата на едрия добитѣкъ;
- 3) сбора отъ правото за тегление стока (кантарие);
- 2) сбора отъ мѣрение съ кутле;
- 4) сбора отъ заклаване добитѣкъ, и
- 5) наема на градската салхана.

Условията могатъ да се видятъ въ всякой присѣственъ день въ канцеларията на управлението отъ 8—11 часъ предъ пладнѣ.

Окончателното отдаване ще стане на 30 юний 1884 г.

Кметъ: Г. Я. Чомаковъ.

За секретаръ: Н. Лазарковъ.

1—(640)—1

Софийско градско-общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1717.

Въ допълнение на обявлението отъ 14 януарий т. г. подъ № 123, Софийското градско-общинско управление обявява съ това на всичкитѣ въобще занаятчи въ столицата, които се служатъ съ мѣрки за вмѣстимостъ, тяжестъ и дължина, да се явятъ най късно до 15 дни отъ днесъ, въ помѣщеніи на общинското управление за провѣряване мѣркитѣ имъ.

Съ непослушнитѣ ще се постѣпи съгласно чл. 4 отъ правилника за подпечатване вѣрността на мѣркитѣ за вмѣстимостъ, тяжестъ и дължина, въ г. София.

София, 19 май 1884 год.

Кметъ: Т. Пѣшовъ.

Секретаръ: Кирилъ Стояновъ.

1—(629) -1

Свищовска окръжна комиссія.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 685.

На 8-й идущаго юний по 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщеніи на Свищовската окръжна комиссія ще се отдаде на публиченъ търгъ съ явна конкуренция построяването на Шосето Свищовъ—Павелъ, между килом. 20—21+500.

Стойността на работата възлиза приблизително на 9500 лева.

Исканий залогъ е 475 лева.

Поемнитѣ условия, планътъ и девизътъ могатъ да се видятъ въ канцеларията на същата комиссія.

Свищовъ, 16 май 1884 год.

За предсѣдатель: Т. Икономовъ.

Членъ-секретаръ: Вожиновъ.

1—(630)—3

Видинска окръжна комиссія.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 663.

Постоянната комиссія на Видинский окр. съвѣтъ съ настоящето си честь има да обяви на почитаемата публика, че на 11 идущий юний часътъ по 5 слѣдъ пл., ще произведе малонаддавателенъ търгъ за доставянieto на 75 панталони, 75 шинели и 75 калпаки за стражаритѣ.

Дрѣхитѣ ще станатъ по формата означена въ 161 членъ отъ устава на полицейската стража.

Г-да желающитѣ да приематъ доставянieto на тѣзи дрѣхи, могатъ да дохождатъ всяки день въ канцеларията на комиссията, за да се запознаятъ съ условията и да записватъ малонаддаванията си, а на 11 идущий юний се умоляватъ да присѣтствуватъ на окончателния малонаддавателенъ търгъ.

Видинъ, 19 май 1884 год.

Предсѣдатель: Я. Каменовъ.

Членъ-секретаръ: Д. Саввовъ.

1—(633)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 665.

На 15 идущий юний часътъ по 5 слѣдъ пладнѣ въ канцеларията на Видинската окр. постоянна комиссія ще се отдаде съ явна конкуренция направата на единъ новъ мостъ върху шосето Видинъ—Кула на километръ 28—29.

Стойността на работата възлиза на 4000 лева.

Исканийтъ залогъ е 200 лева.

Поемнитѣ условия и планътъ могатъ да се видятъ въ канцеларията на същата комиссія.

Видинъ, 19 май 1884 год.

Предсѣдатель: Я. Каменовъ.

Членъ-секретаръ: Д. Саввовъ.

1—(634)—1

Тетевенска № 5 пѣша дружина.**ОБЯВЛЕНИЕ**

Съгласно членъ 12 отъ закона за публичнитѣ търгове на 25 идущий юний въ 9 часа утрень ще се произведатъ търгове за доставяние въ дружината хлѣбъ, месо, оцетъ, оризъ, масло, соль, бобъ, пиперъ, лукъ, кукурузна крупа, брашно, риба, орѣхово масло, ячмникъ или овесъ, сѣно, дърва и проч.

Подробни свѣдѣния могатъ да се видятъ въ дружинната канцелария начинайки отъ 20 май ежедневно отъ 9 часътъ сутрина.

София, 18 май 1884 година.

Командиръ на Дружината,

Подполковникъ: Петровъ.

Дружинний ковчезникъ,

Подпоручикъ Клисуровъ.

3—(627)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Съгласно чл. 12 отъ закона за публичнитѣ търгове на 15 идущи юний ще се произведатъ търгове за доставяне въ дружината хлѣбъ, месо, оцетъ, оризъ, масло, соль, бобъ, пиперъ, лукъ, мисирена крупа, брашно, риба, орѣхово масло, ячмникъ или овесъ.

Подробни свѣдѣния могатъ да се видятъ въ дружинната канцелария начинайки отъ 15 май ежедневно отъ 9—12 часътъ сутрина.

г. Радомиръ, 13 май 1884 год.

Командиръ на друж. подполковникъ: Рихтеръ.

И. д. друж. ковчезникъ подпоручикъ: Соколовъ.
5—(592)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

Настоятелството на Шуменското Търговско Дружество на основание протоколътъ отъ общото събрание на Акционеритѣ отъ 25 януарий т. г. и протоколътъ си отъ 10 май т. г. подъ №. 11 обявява за всеобщо знание, че акциитѣ на това дружество подъ №. №. 161, 162, 163, 164 и 165 продадени на г-нъ Х. Димитръ Х. Манолевъ отъ г. Сливенъ, Источна Румелия, на 20 май 1882 год. понеже и до днесъ не е заплатена стойността имъ, се унищожаватъ и оставатъ безъ всяко значение и валидность.

Шуменъ, 21 май 1884 год.

Настоятелството.

1—(654)—1

Свищовска окръжна коммисия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 714.

Отъ нѣколко врѣме насамъ въ Свищовскій окръгъ сѣ испаднали безъ стопани слѣдующитѣ добитѣци:

Едно малаче женско, 2-годишно, карамяно и на опашката му има бѣло, задържано въ с. Караманова;

Единъ конь, 4-годишенъ, косъмъ тъмно-червенъ, безъ особенни бѣлѣзи, задържано въ с. Орѣшъ;

Единъ волъ 3-годишенъ, косъмъ бѣлъ, на челото каносанъ и на дѣспийтъ рогъ дамга.

Призоваватъ се притѣжателитѣ на тѣзи добичета да се явятъ предъ окр. коммисия въ растояние на единъ мѣсець слѣдъ обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да си ги докажатъ и взематъ назадъ. Въ противенъ случай добичетата ще бѣдатъ продадени въ полза на хазната.

Свищовъ, 21 май 1884 год.

За председателъ: Т. Икономовъ.

Членъ-секретаръ: Вожиновъ.

1—(653)—1

Плѣвненска окр. постоянна коммисия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1546.

Въ с. Телинъ (Луковитска околия) се намира безъ стопанинъ (юва) една кобила, която има слѣдующитѣ отличителни бѣлѣзи: косъмъ лисъ, 10-годишна и безъ други особни бѣлѣзи.

Това като съобщава коммисията, призовава стопанинътъ ѝ да се яви най късно до единъ мѣсець отъ днесъ въ Телинската с. община, снабденъ съ надлѣжното свидѣтелство за правособственностъ за да си я получи.

Въ случай, че до помѣнжтий срокъ не се яви притѣжателъ ѝ, ще бѣде продадена по установенъ редъ за въ полза на хазната.

Плѣвненъ, 21 май 1884 год.

За председателъ: З. Ивановъ.

За секретаръ: Ив. А. Гърковъ.

1—(641)—2

Търновскій окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 2688.

Търновскій окр. съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, призовава Салима Х. Абдулловъ отъ с. Арнаути, а сега отсъствуващъ съ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ тоя съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ шесть мѣсеца отъ послѣднийтъ пѣтъ на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на заявениятъ срещу му гражданскій искъ отъ Стефана Симеоновъ, Милана Ивановъ, Ангела Димитровъ, Дойна Великовъ, Митя Теодоровъ, Люца Иовчовъ, Коля Николовъ, Ставря Гергювъ и Танасъ Николовъ, всички отъ с. Кара-Хасанъ, за потвърдяване продажбата на недвижими имущества.

Въ противенъ случай, ако не се яви, съда ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 18 май 1884 год.

Председателъ: Хр. Т. Руссевъ.

Подсекретаръ: Ст. Теодоровъ.

2—(110)—3

Софийски град. мирови сѣдия.**ПРИЗОВКА**

№ 616.

Софийски град. мирови сѣдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Месутъ Ефенди Назифовъ, бившии Софийски жителъ, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), да се яви въ камарата на повѣреннии му сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ четири-мѣсеченъ срокъ, отъ послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения срещу му искъ отъ Софийски жителъ Халилъ Бей Мурадъ Беговъ, повѣренникъ на Мутатъ Бевитъ наследници за 4300 гроша.

г. София, 20 априлий 1884 год.

И. д. на Соф. град. мир. сѣдия: Десиновъ.
2—(590)—3 Секретаръ: Ив. В. Сакъзовъ.

Руссенски сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 209.

Подписаний Н. Васильевъ, сѣдебенъ приставъ при Руссенски окр. сѣдъ на I участъкъ, на основание изпълнителни листъ под № 1 издаденъ отъ Русс. град. мирови сѣдия на 2 януарий 1884 год., въ полза на Илия Евстатиюди срещу Стефани Теодорова за 3000 гр. и съгласно ст. ст. 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ денъ на послѣдното троекратно обнародване това въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и слѣдъ два мѣсеца ще се почне и продължи 61 денъ публичната продажъ на недвижимото имущество принадлежаще на Стефани Теодорова, състояще отъ една къща съ дворово мѣсто под № 4180 въ г. Руссе, махалата „Джами-Джедитъ“, между съседитъ: Лейбо Хержковичъ Меиденъ Хержковичъ и общи пѣтища.

Наддаването на продаваемото имущество ще се почне отъ оцѣнката 3000 гроша.

Всички формалности относящи се до продажъта на поменатото имущество сѣ достѣпни за разгледане въ канцеларията ми ежедневно изключая празничнитъ, гдѣто ще се произведе и продажъта.

Руссе, 7 май 1884 година.

Сѣдебенъ приставъ: Н. Васильевъ.

2—(572)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 211.

Подписаний Н. Васильевъ, сѣдебенъ приставъ при Русс. окр. сѣдъ на I участъкъ, на основание изпълнителни листъ под № 2300 издаденъ отъ Русс. град. мирови сѣдия на 16 ноемв. 1883 г., въ полза на Михаилъ Х. Геновъ срещу Радко Грънчаровъ за 1680 гр. и 37 пари и съгласно ст. ст. 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила, чрезъ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ денъ на послѣдното трикратно обнародване това въ „Държавни

Вѣстникъ“ и слѣдъ два мѣсеца ще се почне и продължи 61 денъ публичната продажъ на недвижимото имущество принадлежаще на Радко Грънчаровъ, състояще отъ една къща съ дворово мѣсто въ г. Руссе, махалата „Мечка Войводова“, между съседитъ: Георги Ивановъ Компоноджи, Симеонъ Зетъ Тананакъвъ и общи пѣтища.

Наддаването на продаваемото имущество ще се почне отъ оцѣнката 1680 гроша (пазаренъ курсъ).

Всички формалности относящи се до продажъта на поменатото имущество сѣ достѣпни за разгледане въ канцеларията ми ежедневно изключая празничнитъ, гдѣто ще се произведе и продажъта.

Руссе, 7 май 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Н. Васильевъ.

2—(573)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 475.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Русс. окр. сѣдъ на I участъкъ, на основание изпълнителни листъ под № 679, издаденъ отъ Руссенски окр. сѣдъ на 30 януарий т. г. и съгласно ст. ст. 454—457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че слѣдъ 2 мѣсеца отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се продава съ наддаване, въ канцеларията ми недвижимото имущество на жителъ изъ г. Руссе Михаилъ Петровъ, състояще отъ една къща въ г. Руссе, махалата „Джами-Джедитъ“ под № 1996, на двѣ отдѣления еднотажни, на каменна основа, съзидани отъ плетъ и калъ, покрита съ керемиди, отъ 12 стаи, 1 поница, 2 кухни, 1 салонъ и 1 дюгенъ, съ 336 квадратни метра дворъ съ градина.

Това имущество не е заложено никому, и ще се продаде за удовлетворение взиманието 118 начолеона съ лихвитъ имъ по 12% отъ 28 септемврий 1883 год. и сѣдебни разноси 102 лева 65 ст. на жителъ изъ г. Руссе Петръ Васильевъ.

Наддаването на това имущество ще се започне отъ оцѣнката 3300 лева.

Желающитъ да купятъ това имущество, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми за да разгледатъ формалноститъ и наддаватъ.

г. Руссе, 5 май 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Палашевъ.

2—(574)—3

ПРИЗОВКА

№ 2766.

Търновски мирови сѣдия Георги М. Мазаковъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава бившии жителъ на г. Търново Таподжи Хасанъ Ефенди по настоящемъ живущъ въ Чанакъ Кале (Турция) да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Търновското мир. сѣдилище, най-късно слѣдъ четири-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдния пѣтъ на троекратното обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявения противъ него искъ за 2000 двѣ хиляди гроша по записъ и лихвитъ имъ отъ датата на записа до наплащанието имъ отъ Ци-

кола Д. Шекерджиевъ изъ г. Търново, настойникъ на Теофани Христовица и пълномощникъ на Мола и Кина Христови отъ сѣщия градъ.

Въ случай на неявяването му, сѣдята ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Търново, 8 май 1884 год.

Мировий сѣдия: Г. М. Мазаковъ.

2—(575)—3

Вратчанский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 967.

Вратчанский окръженъ сѣдъ на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣмениятѣ Сѣдебни Правила, призовава Зюмрудъ и Емине Мемипови и Редженъ Зимковъ бивши жители на г. Вратца, а понастоящемъ живущи въ Егри-Дере-Паланка (Македония) за да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ сѣдѣтелната стая на сѣдѣтъ, слѣдъ четири мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговарятъ на предявениятъ противъ тѣхъ искъ отъ Иванчо Цвѣтковъ Пършоревъ жителъ отъ г- Вратца, за издаване крѣпостенъ актъ на продадениятъ отъ тѣхъ нерѣзъ за 240 лева. Въ случай на неявяване сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно ст. 127 и 281 отъ сѣщитѣ правила.

Вратца, 15 май 1884 година.

Предсѣдатель: Ив. Алексиевъ.

Секретаръ: Л. П. Георгиевъ.

2—(626)—3

Софийский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 4122.

Софийский окр. сѣдъ, гражданско отдѣление, на основание ст. 114 и 115 п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Мехмедъ Омеровъ, бивши жителъ на г. София, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично, или чрезъ повѣренникъ въ сѣдебната зала на сѣдѣтъ, въ шестмѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения срещу него искъ отъ Хр. Камбуровъ, повѣренникъ на Пасхалъ Пасхалевъ, жит. Софийский, за издаване крѣпостенъ актъ върху къщата, която послѣдния купилъ отъ него съ домашенъ актъ презъ 1879 год. за 66 полимпернала.

Въ случай, че призоваемиятъ Мехмедъ Омеровъ, не се яви въ означения срокъ, сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно ст. 381 п. отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

г. София, 14 май 1884 год.

Подпредсѣдатель: Г. Ангеловъ.

Подсекретаръ: И. П. Винаровъ.

2—(593)—3

Новоселский мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий Князь на България, на 1884 год. мартъ 8 день Новоселский мировий сѣдия, въ отворено сѣдебно засѣдание, разгледа гражданското дѣло № 368 отъ 832 на Х. Мехмедъ Ибрахимовъ изъ с. Какж-Кьой противъ Назифъ Хюсеиновъ изъ с. Коте и Ахмедъ и Али Хюсеиновъ изъ сѣщото село и понастоящемъ живущи въ Цариградъ (Турция за владетеленъ документъ на купени недвижими имущества за 4200 гроша.

На основание чл. чл. 48, 49, 68, 76, 100, 102, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Опредѣли:

Називфъ, Ахмедъ и Али Хюсеиновъ да издадѣтъ на Х. Мехмеда Ибрахимовъ владетеленъ документъ за продаденитѣ нему недвижими имущества, за 4200 гроша, находящи се въ с. Коте помѣстето му, и му заплатятъ всички разноси, които се послѣдвали и ще послѣдватъ до окончателното свѣршване на това дѣсо.

Настоящото рѣшение къмъ отвѣтницѣтъ Ахмедъ и Али Хюсеиновъ е заочно и съгласно чл. 124, 125, и 132 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство подлѣжи на апелалионно обжалование въ Варненский окр. сѣдъ, въ единъ мѣсеченъ срокъ, отъ послѣдното му троекратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Съ сѣщия срокъ за апелъ ще се ползова и присѣтствующитѣ въ сѣда отвѣтникъ Назифъ Хюсеиновъ.

Мировий сѣдия: Урумовъ;

2—(619)—3

Кюстендилский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 178.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендил. окр. сѣдъ на основание изпълнителний листъ подъ № 634, отъ 29 юний 1883 год. издаденъ отъ Дубницк. мировий сѣдия и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявявамъ че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 61 день, ще се продава на публично наддаване недвижимото имущество на Здравко Цвѣтковъ отъ с. Бая, (Дуб. окол.), по искѣтъ на Никола Падаревъ, пълномощникъ на Х. Атанасъ Х. Георгиевъ и Манолъ Димитриевъ, ж. на г. Дубница, състоящъ отъ 4062 гроша, 32 лева сѣдебни разноси и разносикѣ по изпълнението, а именно 1) единъ дугенъ отдолъ съ зимникъ отѣненъ 1500 гроша; 2) една налбантница отѣнена 1000 гроша; 3) една ковацница съ едно малко стайче за живѣнене отѣнена 750 гроша; 4) единъ ахъръ отѣненъ 500 гроша всички покрити отъ единъ покровъ съ керами и построени съ стени отъ ямикъ, и 5) една градина прилепена до сѣщото имущество, отѣнена 800 гроша около половинъ увратъ, разположена между сѣсѣдитѣ: отъ двѣ страни пѣтъ, Х. Михайлко, и къщата на дѣждника.

Желающитѣ да купятъ отъ това имущество, на което наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горе, могатъ да присъствуватъ въ канцелярията ми отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ часътъ 1—4 слѣдъ пладнѣ, освенъ празнични дни.

г. Дубница, 28 априлий 1884 год.

Съдебенъ приставъ: А. Н. Богдановъ.

2—(522)—3

Разградский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 299.

Подписаний съдебенъ приставъ при Разградский окр. съдъ на I участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 6970, издаденъ отъ Разградский мировий съдия на 27 ноемврий 1882 година, съ който е осъденъ Мустафа Османъ жителъ изъ г. Разградъ за да заплати на Браяти Х. Геокови 2600 гроша и съдебнитѣ разности и съгласно съ ст. т. 455, 457, 461, 463 и 464 отъ Врѣм. Съдеб. Правила чрезъ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продаде на публиченъ търгъ къщата на отвѣтника нахояща се въ г. Разградъ въ махалата Болджикъ-махалеси една къща отъ единъ етажъ съ три стаи и язлжкъ поница съ дворъ отъ 2 лехи покрита съ керемиди улепена съ калъ уградена съ пѣрти по между съседитѣ пѣтъ и Татаръ Абдураманъ.

Наддаването на продаваемото имущество ще почне отъ оцѣнката за 2000 гроша пазаренъ курсъ.

Всички формалности относящи се до проданѣта на това имущество сж достѣпни за разгледване въ канцелярията ми ежедневно изключително празничнитѣ, гдѣто ще се произведе и проданѣта.

г. Разградъ, 5 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: Б. Шишмановъ.

2—(580)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 298.

Подписания съдебний приставъ при Разградский окр. съдъ, на I участкъ Борисъ Шишмановъ на основание изпълнителний листъ подъ No. 5640, издаденъ отъ Разградский мировий съдия, на 6 октомврий 1882 год. въ полза на Мехмедъ Мустафовъ Топаловъ, противъ Касапъ Татаръ Османъ Аилѣджилъ, за 4358 гроша и съдебнитѣ разности 68 лева 70 ст. и съгласно ст. ст. 454, 455, 461, 463 и 465 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за знание на почитаемата публика че отъ денѣтъ на послѣдното трикратно обнародване това въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и слѣдъ два мѣсеца ще се почне и до 61 день публичната проданъ на недвижимитѣ имущества принадлежащи на Касапъ Татаръ Османъ Аилѣджилъ състояще отъ 1) една къща на единъ етажъ мѣма-майе съ двѣ стаи съ язлжкъ покрита съ керемиди улепена съ прѣстъ съ единъ саманлъкъ подъ него единъ дамъ и единъ дворъ отъ 1 дюлюмъ по между съседите Чибанооглу Мола, Юсеинъ Диглямъ Абдула Мола Мустафа. 2) една нива отъ 12

дюлюма въ землището на Разградъ въ мѣстото називаемо Базаджи-ени по между съседите Кумкуолу Мола Амеръ, Арнаудъ Тодоръ и гора.

Наддаването на продаваемите имущества ще почне отъ оцѣнката 3500, гроша пазаренъ курсъ.

Всичкитѣ формалности относящи се до проданѣта на това имущество се достѣпни за разглеждане въ канцелярията ми ежедневно изключително празничните, гдѣто ще се произведе и проданѣта.

Разградъ, 7 май 1884 година.

Съдебенъ приставъ: Б. Шишмановъ.

2—(579)—3

Свищовский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 189.

Подписаний Ив. Ванковъ, съдебенъ приставъ на I участъкъ при Свищовский окр. съдъ, на основание ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, обявявамъ че отъ денѣтъ на троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день ще се продава съ наддаване недвижимото имущество на Ангелина Маринова изъ г. Свищовъ състояще: отъ едно мѣсто съ стара къща на него, задъ Рибарската улица съ порта, пространство 13 м. и 50 сантим. дължина, 8 м. и 25 сантим. широчина, мѣжду съседитѣ Петаръ Милушовъ, Никола Ковачевъ, Иванъ Пелтековъ и пѣтъ, оцѣнено за 300 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката, това мѣсто не е заложено никому и се продава за изплащанье дълга къмъ Ивана П. Пелтекова, по изпълнит. листъ № 434.

Желающитѣ г-да да кугятъ това мѣсто, могатъ свободно да дохождатъ ежедневно въ канцелярията ми отъ 9—12 часа прѣдъ пладнѣ и отъ 2—4 послѣ пладнѣ, по европейски, да разглеждатъ всичкитѣ всичкитѣ книжа по тѣзъ продажба, и запишатъ наддаванията си въ продавателний листъ.

г. Свищовъ, 9 май 1884, год.

2—(605)—3 Съдебенъ приставъ: Ив. Ванковъ.

Видинский съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 215.

Хаджи Мехмедъ Мустафовъ, ж. изъ г. Видинъ, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), съгласно ст. 430 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, се призовава въ расстояние на два мѣсеца, слѣдъ трикратната публикация настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да записати на Рашидъ Абдулловъ, Алилъ Османовъ, Мустафа Мехмедовъ и Бошнякъ Мустафовитѣ наслѣдници, изъ г. Видинъ, 2503½ гроша, които дължи по тефтеръ; за водение дълото 20 лева и всичкитѣ послѣдующи разности, съгласно изпълнителний листъ № 108, издаденъ отъ Видинский окр. съдъ на 16 авг. 1883 г.

Въ противенъ случай, ще ви се продаждатъ принадлежащитѣ се вамъ недвижими имущества нахоящи се въ г. Видинъ, съгласно ст. 433 отъ сѣщитѣ правила.

2—(518)—3 Съдебенъ приставъ: Д. Ангеловъ.

Разградский окръженъ съдъ.

РЪШЕНИЕ

№ 38.

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий Князь Българский Разградското окръ. съдилище въ открито съдебно заседание на 20 априлий презъ хиляда осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година въ съставъ: председателствующий чл. Боянъ Ханджиевъ, членове, Якимъ Батуловъ Христо Михайловъ при подсекретаря Василий Дражевъ и при участието на помощ. прокурора Панайотъ А. Кърджиевъ слуша доложеното отъ члена Батулова дѣло № 104/2 гражданско по описътъ за 1883 год. на Велико П. Мишковъ повѣренникъ на Зехировъ и Коляновъ изъ г. Шуменъ срещу Христо Боневъ изъ г. Разградъ, а сега въ неизвестно мѣстожителство за искъ 7445 гроша и 30 пари въ турска лира гроша 100 по търговски книги.

Въ съдебното заседание се яви повѣренника на истцитѣ Велико П. Мишковъ, а отвѣтника, който е призованъ съ призовка подъ № 2508, обнародвана въ Държавенъ Вѣстникъ, не се яви нито лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ: Велико П. Мишковъ изъ г. Разградъ, законенъ повѣренникъ на Зехировъ и Коляновъ изъ г. Шуменъ съ прошеніето си отъ 19 септемврий 1883 год. казва, че споредъ търговскитѣ книги на довѣрителитѣ му се удостовѣрява, че Христо Боневъ отъ покупка на разни бакжрени стоки дължи 7445 гроша и 30 пари, но понеже мѣстожителството му по настоящемъ е неизвестно, моли, съгласно ст. 114 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила да се призове отвѣтника чрезъ Държавенъ Вѣстникъ и го отсѣди: 1) да заплати дългътъ си 7445 гроша и 30 пари, 2) съдебнитѣ разноски и възнаграждение за водение на дѣлото; 3) лихвата на паритѣ съгласно чл. 99 отъ притурката търговский законъ и 4) да се допусне предварително изпълнение съгласно ст. 286 п. I отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, като прилага и извлечение отъ търговскитѣ книги на довѣрителитѣ му.

При разбирателството на дѣлото на 20 априлий 1884 год. слѣдъ доклада на дѣлото повѣренника Мишковъ подържа на пълно искомото си прошение, като прибави че искътъ му се основава на търговскитѣ книги на довѣритѣлитѣ му, то моли да се отсѣди отвѣтника задочно да му заплати суммата 7445 гроша въ турска лира гр. 100 и се допусне предварително изпълнение.

Съдътъ, слѣдъ като изслуша заключението на помощ. прокурора, за разрѣшение на това дѣло взе предъ видъ 1) представеното отъ истца извлечение отъ търговскитѣ книги стр. 231 да зема и стр. 232 да дава на Зехировъ и Коляновъ, засвидѣтелствувано отъ нотаритса при Шумненский окръ. съдъ 13 септемврий 1883 год. № 614 по регистра се доказва че отвѣтника е ималъ текуща смѣтка съ истцитѣ и по търговската книга се вижда, че отвѣтника въ разни врѣмена взелъ разна стока бакжрена на сумма 16345³/₄ гр., като на срѣщо този си дългъ броиъ 29 лири турски или гр. 2900 въ лира турска 100 гроша, 2) отвѣтника Христо Боневъ е призованъ чрезъ Държавний Вѣстникъ съ призовка № 2508 отъ 20 септемврий 1883 год. обнародвана въ

„Държавенъ Вѣстникъ“ въ броеве: 107, 108 и 110, не се яви ни лично, нито чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдователно процедурата е изпълнена; и 3) просбата на истца да се рѣши дѣлото задочно.

Водимъ отъ горѣизложенитѣ обстоятелства и съображения и на основание ст. ст. 134, 138, 167, 281 п. I, 286, 296, 971, 972, 965 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила и чл. 99 отъ притурката на търговский законъ опредѣлява: Христо Боневъ изъ г. Разградъ, а по настоящемъ живущъ въ неизвестно мѣстожителство да заплати на Зехировъ и Коляновъ изъ градъ Шуменъ (7445 гр. ³/₄) седемъ хиляди четиристотинъ четиредесетъ петъ и тридесетъ пари въ лира турска гр. 100, съ лихвата имъ по 12% въ година, отъ деня на тѣжбата до деня на исплащаніето, съдебнитѣ и за водение на дѣлото разноски въ размѣръ (103 лева и 74 ст.) сто и три лева седемдесетъ четири стот. се възлагатъ върху отвѣтника, които да заплати за въ полза на истцитѣ. Предварително изпълнение по това дѣло се допуска съгласно ст. 287 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, но взысканата сумма да се представи въ съдътъ до като истцитѣ представятъ гаранция или доказателство за своята имотностъ,

Това рѣшение е неокончателно и подлежи на обжалование, предъ Руссенский апелативенъ съдъ, въ два мѣсеченъ срокъ за присѣдствующата страна отъ денгъ 4 май 1884 год. когато рѣшеніето ще се приготви въ окончателна форма, а за отсъдствующата отъ денгъ на послѣдното троекратно обнародване на рѣшеніето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Напрѣвообразното подписали: председателствующий чл. Б. Ханджиевъ, членове: Я. Батуловъ, Х. Михайловъ и приподписалъ подсекретаръ: В. Дражевъ.

Разградъ, 4 май 1884 година.

1—(638)—3

Лесичерский мировий съдия.

РЪШЕНИЕ

№ 452.

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий Князь Българский, на 1883 година 19 януарий, Лесичерский мировий съдия П. Андоновъ, слуша граждан. дѣло, № 706 по описа на 1882 година на Хараланби И. Шишманова отъ г. Търново, пълномощникъ на Петко Дончовъ отъ с. Дъскотъ съ Саабие Хасанова отъ г. Търново да го усигори за продажбата на недвижимото имущество, което продала на упълномощителя му. Присѣдствува само просителя, който допуснатъ до словесни объяснения по обстоятелството на дѣлото, каза слѣдующето: отвѣтницата като, наследница на мъжа си Мехмедъ Хюсеиновъ Х. Мехмедъ-оглу отъ с. Дъскотъ, защото мъжа ѝ дължилъ на земледѣлческата касса, а немала пари да му наплати дълга, продала на упълномощителя му шестъ парчета ниви около 24 дюлюма, двѣ парчета ливади около шестъ дюлюма, едно парче гора около шестъ дюлюма, едно парче лозье около половинъ дюлюмъ и единъ дворъ въ срѣдната махала въ село Дъскотъ; всичко около 39 ¹/₂ дюлюма въ с. Дъскотъ и землището му за 4000 гроша, а по нейно съгласие той упълномощителя му заплатилъ на

земледѣлческата касса, тѣзи 4000 гроша, сръбцу дълга на мъжа ѝ горѣпоменатий Мехмедъ Хюсеиновъ. За доказателство на това, което той каза, т. е. че упълномощителя му дѣйствително е заплатилъ 4000 гроша за дълга на поменатия Мехмедъ Хюсеиновъ, вслѣдствие на покупката отъ жена му недвижимото имущество и по нейно съгласие на управлението на земледѣлческата касса въ Търново, той пълноощника представи и лично двама свидѣтели: Маринъ Тодоровъ и Кръстьо Димитровъ отъ с. Дъскотъ, които помоли да се испитатъ.

Поменатитѣ свидѣтели испитани безъ кѣтвѣ, съгласно исповѣдаха че дѣйствително упълномощителя на Хар. И. Шишмановъ заплатилъ на земледѣлческата касса за дълга на поменатия Мехмеда Хюсеиновъ 4108 гроша.

Въ допълнение на горѣказаното си истца каза, че защото отвѣтницата е викана чрезъ Държавния Вѣстникъ отъ 1881 година № 13 съ призовка № 618 по законенъ редъ, а тя се не яви, иска да се осъди заочно да му повърне горѣпоменатитѣ гроша 4108 заедно съ всичкитѣ пагуби, които той може да докаже и съдебнитѣ и за водение на дѣлото разноски.

Поменатий Лѣсичерскій мировий съдия, като взема предъ видъ 1) прошеніето на истца, 2) свидѣтелството отъ общинското управление на с. Дъскотъ, което той представи за удостовѣрение, че дѣйствително Мехмедъ Хюсеиновъ дължилъ на земледѣлческата касса и претежавалъ горѣпоменатитѣ 11 парчета недвижимо имущество и че отвѣтницата е наследница негова, 3) свидѣтелскитѣ показания и 4) че отвѣтницата се е призовала съ призовка № 618 публикувана трикратно въ Държавенъ Вѣстникъ № 30 1881 година 13 май, а не се е явила нито лично, нито чрезъ повѣренникъ съгласно ст. 115, 116, 120, 121, 122, 124 и 125 отъ гражданското мирово съдопроизводство,

Опредѣли:

Осжда се заочно отвѣтницата Сабие Хасанова отъ Търново да повърни на истца въпроснитѣ 4108 гроша заедно съ всичкитѣ имъ пагуби, които той може да докаже, както и да му заплати и 50 лева съдебни и за дѣловодение разноски, или да го осигори, ако желае за продажбата на горѣпоменатитѣ около 39½ дюл. недвижимо имущество, като единствена наследница на покойния си пажъ Мехмедъ Хюсеиновъ, като му заплати на истца само съдебнитѣ и за дѣловодение разноски 50 лева.

Това рѣшение подлежи на отзивъ, или на апелъ въ Търнов. окржж. съдъ въ единтъмѣсеченъ срокъ отъ дентъ въ който третиятъ път се публикува въ Държ. Вѣстникъ.

Мировий съдия: П. Андоновъ.

Търнов. мировий съдия: Г. Мазаковъ.

Секретаръ: М. В. Козлевъ.

1—(649)—3

Софійскій апелативенъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 703.

Софійскій апелативенъ съдъ призовава Молла Мехмедъ Помакъ, жителъ изъ г. Орханіе, по настоящемъ живущъ въ Турція да се яви лично или чрезъ повѣренникъ, послѣ шесть-мѣсаци отъ дентъ на послѣдното

трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да присѣдствува при разглѣжданіето на подадената отъ него апелативна жалба, срещу рѣшението на бившия Орханійскій съдебенъ съвѣтъ отъ 25 августъ 1878 године за искъ отъ 38,000 гроша за лой. — Въ случай на неявяване съдътъ ще разглѣда дѣлото въ негово отсъствие, (статия 302).
г. София, 14 май 1884 год.

Предсѣдатель: Д. Михайловъ.

2—(591)—3 Секретаръ: Ив. Т. Къзанджиевъ.

Вратчанска постоянна коммисія.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12 0.

Съ настоящето, постоянната коммисія честь има да извѣсти на почитаемата публика за всеобщо знание, че подвѣдомството ѝ се намиратъ слѣдующитѣ двѣ изгубени биволици (юва) а именно:

1) една биволица на 5 год. врана, и въ десното ухорезната.

2) една биволица на 5 год. врана безъ други бѣлѣзи.

За това се приканватъ ония г-да на които се изгубени горѣпоменатитѣ биволици, да се явятъ въ канцеларията на коммисіята отъ днесъ до 29 юний т. г. и докажатъ че се тѣхна собственост, като бѣдѣтъ снабдени съ потрѣбитѣ свидѣтелства отъ надлѣжнитѣ община, иначе ако се не явятъ и незасвоятъ тѣзи биволици до горѣказаній день, коммисіята ще ги продаде съ наддавателенъ търгъ въ сѣщия день за въ полза на държавното съкровище.

Вратча, 19 май 1884 година.

За предсѣдатель: Сокачевъ.

За чл. секретаръ: А. Д. Печеняковъ.

1—(637)—1

Търновскій съдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 19.

Долуподписаній, И. Т. Досевъ, съд. приставъ при Търновскій окр. съдъ, на Елено-Кесаровскій участокъ, на основание предписаніето подъ № 1904 на Търновскій окр. съдъ отъ 11 юний 1883 год., и съгласно ст. 242 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето налагамъ запоръ върху недвижимото имущество на Иванъ Х. Савовъ отъ г. Елена, а именно: половина частъ отъ воденицата, находяща се на сѣнокосната вода въ землището на М. Кръстовци, между сѣсѣдитѣ: бо-станъ, Петко Марковъ, Радославъ Стайковъ и рѣката, за обезпечение исктъ на Х. Михайлъ Н. Момчиловъ отъ г. Елена, състоящъ отъ 17,769 гр. $\frac{3}{4}$.

Горѣпоменатото имущество до снеманіето на настоящето запрещение неподлежи на отчуждение.

Елена, 25 юний 1883 год.

Съдебенъ приставъ: И. Т. Досевъ.

1—(611)—1

ИЗВѢСТІЕ

за

ТЪРГОВСКО ДРУЖЕСТВО.

I.

Чл. 1. Възъ основание на единъ домашенъ актъ, направенъ въ Парижъ на дванадесетия юния, хилядо осемстотинъ и осемдесетъ и третя година, регистриранъ въ Парижъ на петия юлия, хилядо и осемстотинъ осемдесетъ и третя година, се съставя едно командитно дружество безъ акции, на което единствениятъ отговоренъ управителъ ще да е г-нъ Х. Бержие, за разработването на единъ спиртенъ заводъ въ околността на София и за всички търговски операции, произхождащи отъ това разработване.

Чл. 2. Сѣществуванието на дружеството се опредѣля на десетъ години непрекъснати, като се брои отъ 1 юлий 1883 год.

Чл. 3. Фирмата и подписътъ на дружеството ще бъдатъ Х. Бержие и С-ие; дружеството ще носи названието *Софийскій спиртенъ заводъ*.

Чл. 4. Сѣдалището на дружеството ще бъде въ Парижъ, улица Грамонъ № 17.

Чл. 5. За дѣла извършени въ България, дружеството се подлага на сѣществующитѣ въ нея страна закони и правилници; дружеството приема още и юрисдикцията на българскитѣ сѣдилища по сѣдебни дѣла, относящи се до работи завършени въ България.

Чл. 6. Дружествениятъ капиталъ състои отъ деветстотинъ хиляди (900,000) лева.

Чл. 7. Г-нъ Бержие самъ ще има управлението на дружествениятъ дѣла. Г-нъ Бержие тъй сѣщо самъ ще располага съ дружествения подписъ; но не ще може да си служи съ тоя подписъ, освѣнъ за операции относящи се до дружеството. Въ противенъ случай подписаното нѣма никакъвъ задължителенъ характеръ за дружеството, не само спрямо подписавшия отговоренъ управителъ, но даже и спрямо които и да би било трети лица.

Чл. 8. Подъ никакви условия г-нъ Бержие не ще може да отстапва ипотечни права върхъ недвижности принадлежащи на дружеството, безъ изричното и писмено за това съгласие на всичкитѣ съдружници.

Чл. 9. Дава се право на г-нъ Бержие да прави всичкитѣ съхранителни поправки върхъ недвижимоститѣ принадлежащи на дружеството; поправкитѣ трѣбва да бъдатъ полезни за дружествениятъ имуществъ.

Чл. 10. Въ никакъвъ случай г-нъ Бержие не ще може да купува каквато и да е недвижимостъ, за смѣтка на дружеството, било-би и за разширението на завода даже, безъ изричното и писмено за това съгласие на всичкитѣ съдружници.

II.

Съ единъ домашенъ актъ, сключенъ въ Парижъ на петнадесетия марта, хилядо осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, регистриранъ въ Парижъ на единадесетия априлия сѣщата година, между г-нъ Клеманъ-Аугустъ-Хипполитъ Бержие, търговецъ живущъ въ Па-

рижъ, булеваръ Курсель 50; г-нъ Херманъ Вагнеръ, дистилаторъ, живущъ въ Лекардъ при Дюе и командитаритѣ указани въ актътъ, се установява:

Че командитното дружество безъ акции, съставено между интересующитѣ се, съгласно съ домашний актъ, сключенъ въ Парижъ на двадесетия юний хилядо осемстотинъ осемдесетъ и третя година, за експлоатирането на спиртния заводъ въ Княжево при София, подъ съдружеската фирма:

Х. Бержие и С-ие,

съ капиталъ отъ деветстотинъ хиляди лева, съ съдружеско сѣдалище въ Парижъ, улица Грамонъ № 17, се видоизмѣни както слѣдга:

Отъ петнадесетия марта, дата на подписването на актъ, г-нъ Бержие престава да е отговорний управителъ на горепоказанното дружество;

Г-нъ Вагнеръ става колективенъ съдружникъ и единствениятъ отговоренъ управителъ на дружеството, съ фирмата и съдружеския подписъ:

Херманъ Вагнеръ и С-ие;

Г-нъ Вагнеръ не ще има право да употребява дружествениятъ подписъ, освѣнъ за потребитѣ на дружеството, както е предвидено въ първия дружественъ актъ.

Количеството на дружествения капиталъ не е видоизмѣнено.

Х. Вагнеръ и С-ие.

1—(628)—1

Силистренскій сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 481.

Подписания Александръ Мановъ, сѣдебенъ приставъ при Силистренскій окръженъ сѣдъ на сѣщия участокъ, на основание ст. ст. 451, 452, 455, 456 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, чрезъ това обявявамъ, че се продаватъ на публична продажба съ наддавание 1512 метра отъ лѣзето на Иванъ Константиновъ, жителъ въ г. Силистра, лѣжаше въ Силистренскитѣ лозя, на мѣстността називаема „Орду Табиясъ“ между съседнитѣ лозя на Молла Мехмедъ, Иванъ Станчевъ, Неро Османъ и Еникчовлу Юсуфъ, оцѣнено за 1000 гроша.

Наддаванетоъ ще почне отъ 1000 гроша на горѣ и се извършва въ канцеларията ми, помѣщенieto на Силистренскій окръженъ сѣдъ, което наддаване ще се продължава до 15 юний н. г. до 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ този день и часъ ще станатъ послѣднитѣ наддавания.

Горѣпоменатото лѣзье не е заложено никому, продава се за исплащаніе дълга му къмъ Юрдана Василиева, жителка въ г. Силистра споредъ изпълнителный листъ подъ № 3337, издаденъ отъ Силистренскій мировий сѣдия.

Желающитѣ г-да да купятъ продаваемото лѣзье, могатъ свободно да дохождатъ въ канцеларията ми ката дневно отъ 9—12 часа предъ пладнѣ и отъ 2—5 слѣдъ пладнѣ, въ които часова ще иматъ на расположението си всичкитѣ книжа относящи се по тѣзи продажба и да запишатъ наддаванията си въ наддавателный листъ.

Силистра, 3 май 1884 година.

1—(617)—1 Сѣдебенъ приставъ: А. Мановъ.